МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ ЗА ХУМОР И САТИРА

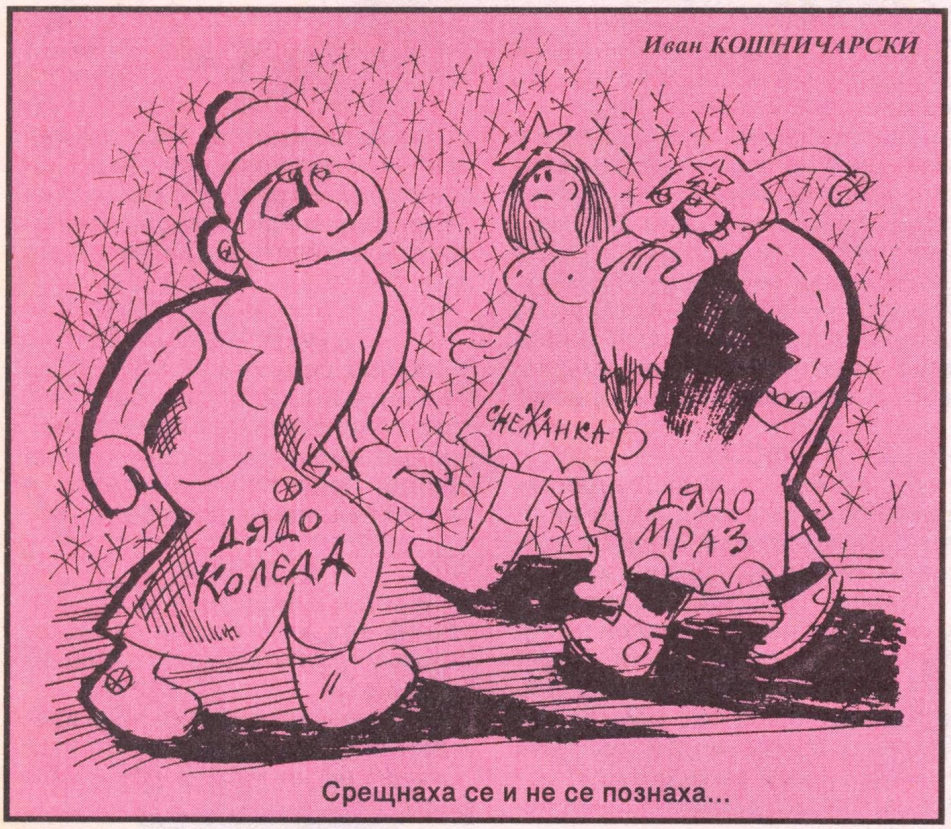
дебел

МУЗЕВИР

НЮЗ

Враца, декември-януари, 1999 г., бр. 29+30, Год. III, цена 0.50 лв. ISSN 1311-2465

Проглас в навечерието

Срещнаха се и не се познаха...

Хей, братя рециклирани, ровещи по сметища, кофи и варели, иде 2000 година! Ние, от фондация "Бунище 2000" също се готвим за посрещането ѝ. В празничната нощ организираме грандиозен столичен парцал-купон при контейнерите на НДК. Вход - с куверти в натура, кой каквото е намерил през отиващата си година. Шедьоврите ще съберем в колекция "Отпадъчна култура", която ще дарим на някой дом за нежни души, забравени от Бога по жълтите павета. Менюто ще е като на бродягите, посрещали 1900 г. из крайните квартали - вкиснало вино, мухлясал хляб и т.н. кастови деликатеси. Облеклото също ще е ретро, но не чак толкова, а в стил 80-те, макар малцина да не са продала последната си здрава дреха. Надяваме се гостите ни да влязат в тон с носталгията по недалечното и да не демонстрират грънч-авангардизма на всекидневието ни. Програмата на вечерта ще бъде волна като всички нас - речи, чалга и търкал, тостове и блиц-конкурси "Мис Огризка" и "Мистър Боклук", състезание "Открий комата" и др.

на стр. 3

Мониторингът* - трън в петата

Все повече и по-отчетливо се чуват управленчески гласове за премахване на европейския мониторинг върху страната ни, сиреч, върху управленческите ни дела.

В широк диапазон е силата на тези гласове - мърморения, от леки намеци, че "нямаме нужда от чуждо наблюдение, понеже вече сме се доказали", през индиректни изразявания на съкровено желание за премахване на наблюдението, до полугневни филипики (за гневни не стига куража) за накърнено национално достойнство.

на стр. 15

Нова година настъпва - дано да не е по мазола.

По Нова година най-добре сурвакат магазинерите.

Веселин ЗИДАРОВ

Календар стр. 8+9

Трудовите злополуки на Киро стр. 16

По дирите на музевирите

1999 г.

31 декември 1998 г. в 10.00 часа - в. "Музевир" влиза в Интернет - хаирлия да е и "На късмет"!

ЯНУАРИ

- Ивайло Никодимов участва със свои творби в 24 Национална изложба на карикатурата на "Шипка" 6 в София.

ФЕВРУАРИ

- Редакционният екип на в. "Музевир" се среща на чаша кафе и приятелска раздумка с г-н Томас Мюлер - немски експерт по инвестициите в Монтанска област.

МАРТ

- Компетентно жури начело с музевирите Кр. Дамянов, Н. Дойнов и В. Зехиров определя най-доброто врачанско вино на подходящо тържество в заведението "Геоарт".

- Авторитетно музевирско присъствие на тържеството на дамската врачанска журналистическа гилдия по случай 8 март.

АПРИЛ

- Първоаприлско участие в ефира на "Дарик радио", радио "7 дни" и "Радио Враца" на смехотворците Кр Дамянов, В. Зехиров и Л. Миролюбов.

- Ивайло Никодимов участва със свои карикатури в "Световния фестивал на карикатурата" в гр. Порто (Португалия) и в изложбата "Световна смелост" в гр. Тайпе (Тайван).

- Общински детски комплекс и СА "Музевир" организират Изложба-конкурс за детска карикатура.

МАЙ

- Музевирите участват в празниците на хумора и сатирата в Габрово, където музевирската суперзвезда Николай Дойнов убедително спечелва първо място на сладкодумното състезание "Благолаж '99", а Ивайло Никодимов участва със свои творби в XIV-то биенале на карикатурата "Габрово '99".

- Излиза от печат книгата "XX век - личности и съвременници във Врачанска област", в която са упоменати с добро и "музевирите".

ЮНИ

- По случай Деня на Враца, "музевирите" правят традиционната карикатурна изложба на открито под мотото "Низвергнатите" - във връзка с отказа на общинарите да ги включат в общата програма за второюнските тържества по "идейни съображения".

- Ивайло Никодимов участва с 4 карикатури в ОХИ на врачанските художници и в "31-я Салон на карикатурата" в Скопие (Македония).

- "Музевирите" предприемат хумористичен десант в Хасково по покана на тамошния КДК и правят съвместно четене на смешни творби с хасковските хумористи.

ЮЛИ

- В. "Музевир" навършва две години и получава поздравления от читатели и колеги но не и от официалните власти - има си хас!

- Ивайло Никодимов участва в IV-ия международен салон на карикатурата в гр. Земун (Югославия), прави самостоятелна карикатурна изложба със 107 карикатури в гр. Мизия, а на изложбата "Чисто бъдеще" на Инфоекоклуб - Враца, заедно с Росен Цонев печелят награди.

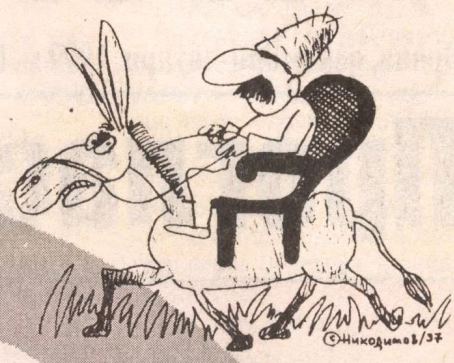
АВГУСТ

- Отпускарски месец, поради което "музевирите"... изготвят поредния брой на Карибските острови.

- Получава се много мило писмо от наша съгражданка, живееща в Ню Йорк, САЩ, която е станала наша фенка след прочитане на "Музевира".

СЕПТЕМВРИ

- Време за предизборни борби и жестоки полемики - кой-кого! На "музевирите" е предоставено място в сериозния местен вестник "Шанс експрес" да коментират по-сериозни неща от обществено значение и те го връщат с удовол-

ствие (рубриката е "Разпети петък").И. Никодимов участва в карикатурната изложба, посветена на традиционния "Празник на сливата и сливовата ракия" в гр. Троян.

ОКТОМВРИ

- Враца се сдобива с нов-стар червен кмет, а "музевирите" - с гости - колегите от КДК Хасково връщат визитата, организира се четене пред гражданството и клетва във "вечна дружба".

НОЕМВРИ

- В ход е инициатива за установяване връзки с творци от Македония, с град отговарящ на нашите мащаби.

- Установяват се творчески взаимоотношения с редакцията на в "Следа" орган на ВИПОН - МВР София.

ДЕКЕМВРИ

- Ивайло Никодимов участва в XVI-та международна карикатурна изложба на в. "Хюриет" - Турция.

- Време за размисъл, пържолене и винопой. Вие четете в момента новия брой-трепач на вестника.

ЧНГ 2000!

На всички читатели - музевирски приятели: здраве, радост, сполука и с грижите - дотука!

в. "Музевир"

Проглас в навечерието

от Соня СТОЯНОВА

От стр.1

Това ще бъде нощ вълшебна, пълна с надежди за някакво чудо! И точно в 12 то ще се случи - за миг ще утихнем и ще си припомним тъпото живуркане като доктори, учители, инженери и челници, сивото мъждукане от аванс до заплата, казионния възторг на работа и по събрания... Всеки от нас неизменно ще оцени величието на сегашния си статут, щастието от свободата, опиянението от демокрацията!

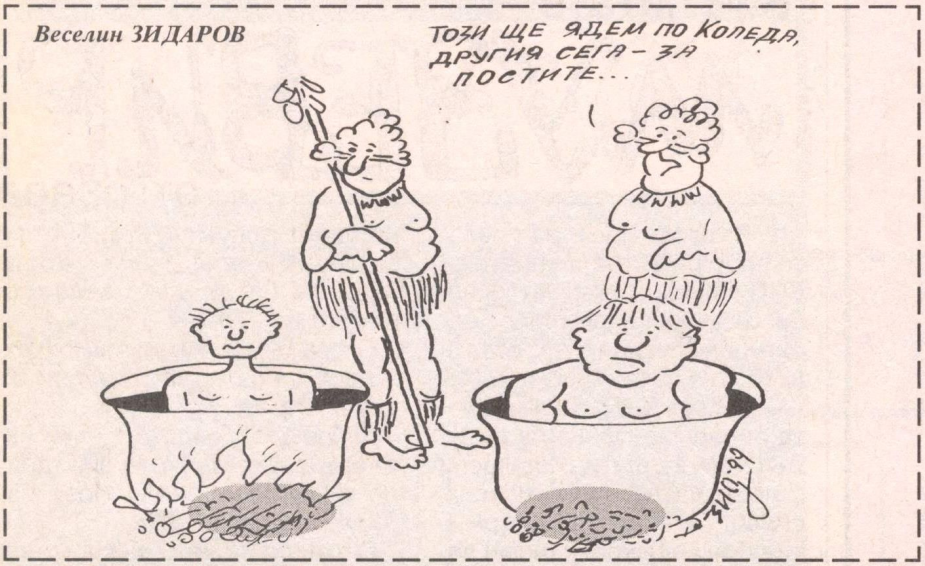
Не бойте се, братя, от студ и от глад - те са стълбовете на нашата цивилизация. Мизерията е майка на новата раса, която започва от нас, низвергнатите интелигенти. Какво ни очаква ли? О-о, времето вече е наше! Постепенно ще тръгнем на четири крака - за физическа и социална стабилност, ще пуснем опашки - да ни вардят отзад, гъста козина - да ни топли, хищни нокти и зъби, шипове и рога - да важим в живота. Ще спрем да мислим и говорим, защото к'ва полза от това? Първосигнални, здрави, стръвни - така ще оцелеем. От старата ера няма да ни останат дори Ония атрибути, дето толкова си ги тачим - дотам ще изпростеем, че ще се делим като амеби. Представете си само какво плюскане ще падне! Ще плъзнем като напаст, ще убиваме, за да ядем и ще ядем, за да убиваме - безмилостни, безмозъчни, безпаметни. Тежко тогава на угоените, блажените, мазниците и дебеловратите. Нас никое оръжие не ще ни спре, защото ще сме диви, гладни и безбройни. Пълчищата ни ще залеят цялата страна. Ще сринем всичко с бяс и ще уседнем по гори и пещери да чакаме 3000 година, извънземните или дядо Иван. А нощем ще вием към луната, ако и нея още я има...

И тъй, ъндърграунди, да се прегърнем и смело да прекрачим съдбовния праг! Елате на купона - да развеем дрипи, дружно да запеем, пък каквото ще да става. Нашето днес е прекрасно, нашето утре - сияйно!

От организаторите

Веселин ЗИДАРОВ

Черен хумор

В килията на осъден на смърт влиза палачът:

- Утре, като те сложат на електрическия стол, ще те попитат какво е последното ти желание. Тъй като за теб ще е все едно, поискай да ми увеличат заплатата...

Сурвакница 2000

Сурва, сурва година,
ЖеПе отстъпка замина,
Няма тринайста заплата,
още не връщат земята,
пенсия жалка, не стига,
всеки цената повдига,
правят някои проформа,
ужким здравна реформа,
въдят се разни играчи,
никой да бачка не рачи,
Мутри и хората властни
днеска са само съгласни,
че е годината спорна
щом е за тях животворна.
Сурова, сурва година,
белким не гушнем амина!
(Че и на други равнища
сякаш са пиле в кълчища!)

Кр. ДАМЯНОВ

Куче влачи диря няма

Кръстю ДАМЯНОВ

Тихо мърка мерцедеса,
вътре - готина мутреса,
с грация вдига мобифона:
- Хеллоу, търся Боби Слона!

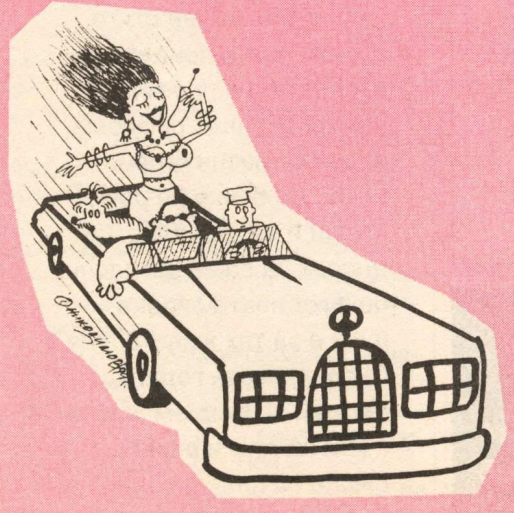
Боби, дарлинг, ай-лъв-ю,
връщаме се от ревю,
аз булонката Понора,
бодигарда и шофьора.

Купих чуден тоалет,
пръстен, обици, браслет,
пръснах няколко милиона,
но чудесен бе купона!

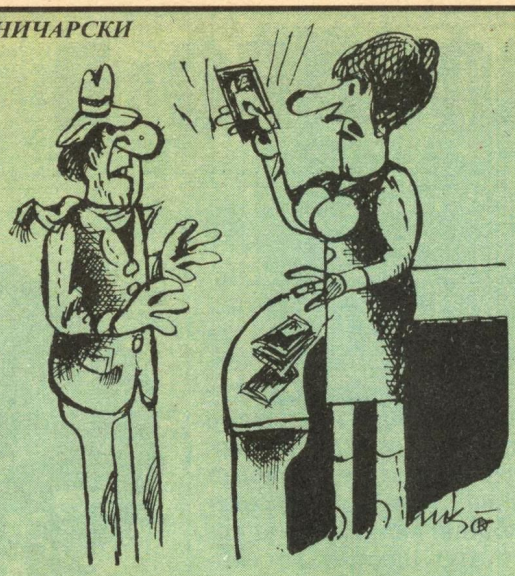
Боби разгневи се бърже,
яден глас в слушалка стърже:
- Знаеш, име сме прочуто,
що не купи ти ревюто -

със дизайнер, манекени,
даже да са позлатени!
Знай, за имиджа е вредно
да търгуваме на дребно!
.....

Тихо мерцедеса мърка ,
доктор във боклука бърка,
барман намерил е яма -
куче влачи, диря няма!

Иван КОШНИЧАРСКИ

- Господине, тази банкната няма воден знак?!
- Явно е печатана, когато е имало режим на водата, госпожо!!!

ВИЦ

Трябвало да екзекутират двама престъпници. Според правилата те имали право на последно желание. Попитали единия:

- Какво е последното ти желание?
- Аз много обичам музиката, затова искам още веднъж да чуя "Мамбу намбър файв"!
- Добре. А какво е твоето последно желание? - попитали другия.
- Моля, убийте ме първи!

Вие питате МУЗЕВИР отговаря

1. Въпрос: Наскоро пресата съобщи за откриването на ВИП общежития за затворници, от европейски тип, с подсигурени пълни удобства и лукс. Как да тълкуваме това?

Отговор: Като извършеното осъвременяване на депутатските заплати - повишени с по една лекарска пенсия, сиреч, като грижа за утрешния ден на някои пишман политици.

2. Въпрос: Наскоро някоя си Иванка - българка, изпратена от браншовите профсъюзи на конгрес в Италия, пътьом се отбила в Брюксел за да си види рода и приятели. Властите я задържали 7 часа на летището,щото хем не знаела език, хем не са й редовни документите. Питам: къде е тръгнала Ивана с моите пари, за брюкселско зеле или работа да върши?

Отговор: Не надничай много в профчинията, за да не ти се случи случка.

3. Въпрос: Защо Клинтън избърза с посещението си и дойде в България преди Нова Година?

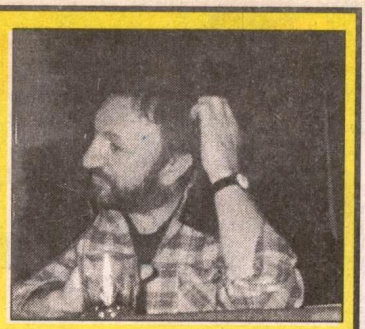
Отговор: За да хване намалението по БДЖ.

4. Въпрос: Защо интегрирания парламентарен ром Асен Христов духна към Англия, а не към махалата в родното Каменаре?

Отговор: У нас, където и да иде си имаме достатъчно цигания. Нека покажем на Европа, че не ни се свиди. Имаме и за износ.

Песъчинки в зъбите

Сергей ТРАЙКОВ

Тренинг
Някои наши политици доказаха, че са по-добри като туристи.

Решава логиката
От две злини избирам по-голямата. Кой знае колко голяма ще стане малката като порасне.

Светло бъдеще
Всичко, което обещаха на народа си, на народа сега му предстои да го изпълни.

На паша
За да не забравят старата си професия - започнаха да пасат народа.

Колко ли?
Колко ли месеца гаранция ще има новата 2000 година?

Ще се научим ли?
Сринахме еднопартийната система. Ще се отучим ли обаче и да мислим еднопартийно?

Ивайло НИКОДИМОВ

От лекарския кабинет

Гледат на скенер главата на млада дама. Лекарят разглежда внимателно и казва:
- Успокойте се госпожо. Вътре няма нищо.
- Благодаря ви за откровеността, докторе. Но много ви моля, не го споделяйте с мъжа ми, който е отвън. Той само това чака да чуе.

Пациент излиза, а лекарят се обръща към съпругата му:
- Мъжът ви е зле с нервите, госпожо.
- Виновна е неговата любовница, докторе. От мен има язва, но това е стара работа.

Цветко МАРИНОВ

Печатни грешки

Агнестрелно оръжие
ЕКЮлогични проблеми
нАгодник
Срам-паметник
спИртакиада
бЪзработен
Гработодател
Миражен лист

Здравко НИКОЛОВ

Когато събеседникът ви няма какво да каже, пригответе се да го слушате дълго.

Цветко МАРИНОВ

ВИЦ

Конят и лъвът тръгнали да крадат, но ги хванали. Съдията осъдил коня, а лъвът освободил. Тогава конят казал на лъва:
- Заедно крадохме, а само мен осъдиха...
- Нали видя - отвърнал лъвът. - На книгата, която стоеше пред съдията пишеше - ЗА КОН, а не ЗА ЛЪВ.

ВИЦ

Мъж седи в бар и жадно пие уиски. Пие чаша след чаша. Дори на бармана му омръзнало. Когато мъжът вече бил достатъчно пиян, поръчал:
- Една бира!
- Ама как след уискито? - удивил се бармана.
- Не "след уискито", а преди виното...

Свири си на дудука и хич не му пука.

Снимка Иван КОШНИЧАРСКИ

ВИЦ

Минавайки през кралските покои, придворният шут видял, че кралят се е навел над басейна със златните рибки. Нещо прищракало в главата на шута и той тихо се приближил зад гърба на краля и го пляснал отзад. Кралят паднал в басейна и закрещял. Дотичала стражата и хванала шута. Кралят излязъл от водата и казал:

- Шуте, ще ти отрежа главата незабавно, ако веднага не измислиш някакво оправдание, което да е по-нагло от това, което направи току-що!

Шутът веднага казал:

- Простете, Ваше величество, стори ми се, че беше кралицата.

Приказка за Радостта

Написана по случай настъпването на 2000 година и гостуването на Американския президент у нас.

Едно време, когато "битаците" ги нямаше, а на мода бяха вноските за коли и жилища, на Народа му беше разрешено само едно: Да трупа лихвоточки и да се радва. Вероятно тогава се роди и оня виц, дето си го казвахме само на ум и чак когато настъпи времето на гласността, му дадохме и гласност.

Помните ли го? Не? Ще ви го припомня - вицът е къс и "идеологически" безпардонен.

Според него в Америка всичко си имат, само едно си нямат - Радост. У нас обаче, радост колкото щеш. Чуеш например, че за Нова година са пуснали банани в магазина - тичаш, блъскаш се, почти разсъблечен купуваш и о, радост неземна! Намерил си си маркуч за съветската пералня - радост, купиш си нафтова печка "супер-юг" - радост, телевизор - радост, телефон - радост. Топче тоалетна хартия си купиш, пак радост! Радост, радост, радост!

Целокупният български народ се радваше. Много се радваше.

Аз съм виждал припаднал човек на улицата от избликът на голяма радост, че си купил парче саламец, от онзи, дето и него го бяха кръстили - салам "Радост". Един ден, помня го като днес, нищо, че се случи през онуй време на Тошовите "съображения", аз останах втрещен, като видях, че жена ми влиза в къщата с препълнени от радост очи, а когато погледнах в ръцете й - носеше цели 2 кутии прах за пране. А върви, че не се радвай.

Какъв извод можем да направим?

Ами, живей бедно, за да се радваш и на нищото.

Веско ЗЕХИРОВ

ДОЧУТО В КАФЕНЕТО

Група пенсионери обсъждат чутовните свойства на хапчето "Виагра". Зевзек от съседната маса чува какво си говорят и на висок глас се обръща към компанията си.

- Докторите за тия старци трябваше да измислят хапчета против наакване, а не "Виагра".

От групата на пенсионерите се обаждат:

- И да бяха измислили, нямаше да стигнат до нас, байновото. Депутатите щяха да ги изкупят.

Майтап нюз

1 **Погребално дружество "Муравей - Нейков"** съобщава на потенциалните клиенти - пенсионерите, че поради засилване на дейността, същото се разширява и ще се именува: "Дружество Муравей-Нейков-Боянджиев".

2 **Във връзка със засилващата се тревога** сред населението за здравословното състояние на данъчните служители и психическата им устойчивост, съобщаваме, че място за безпокойство няма. Като пример ще посочим сградата на Главно управление Данъчна администрация - София, в чиято маза се изгражда супермодерен фитнес център и финландска сауна от специално борово дърво, за релаксация на отрудените данъкосъбирачи.

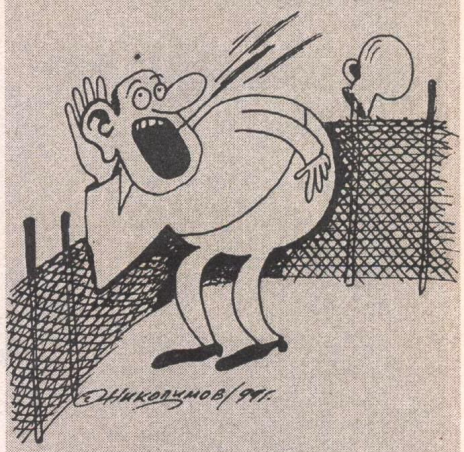
3 **След правителственото съобщение**, че няма да има тринайсета заплата и тринайсета пенсия, поради липса на средства, Пере Македонецо рече: "Едно време, в четата получихме същото съобщение от войводите, кога им казахме, че за оръжие сакат пари или дупе, а они ни наредиха: Пари нема, действайте".

4 **След приключване на сериала "Дунав мост"**, в Българска телевизия се получиха множество писма от пенсионерските клубове в страната, с молба да се възобнови излъчването на програмата ТВ-1000, тъй като сериала е напомнил за някои позабравени неща от живота, а тази програма ще ги държи в течение на новостите.

Кръмян ПРЕС

Вика ли ма некой?

от Делчо ТОНЧЕВ

Тази история съм я чул от приятели. Разказват, че покойния Иван Вандов, юрист по професия, бил голям любител на хубавото пиене и софрите. Около лозето му живееели негови добри приятели със същите наклонности. Решили без възражения, всяка събота, да се събират последователно в къщата на всеки от тях и всички по равно да участват в разходите по запоите. Вандов редовно и дейно участвал в тях по другите лозя, но все гледал да "мине метър" и никога не давал при. Като идвал неговия ред да домакинства, той все намирал предлози и се измъквал. Тогава неговите колеги по чашка решили да му дадат урок. В най-близкото до неговото лозе опекли агне, наизнесли маси, подредили пиенето и започнали веселбата, без да го повикат както обикновено. Вандов подушил аромата на печеното агне, дочул веселите подвиквания и като не можал да се стърпи изхвръкнал на двора и завикал:

- Хей, вика ли ма некой? Вика ли ма некой?

Отговор обаче така и не последвал. Оттогава на Иван Вандов лепнали прякора "Иван Вика ли ма некой".

ВИЦ

Лекар от "Бърза помощ" преглежда болен в дома му. Лицето му става все по-сериозно и по-сериозно. В очите му се чете тревога и загриженост.

- Имате ли нещо против да се обадя от вашия телефон?

Болният дава съгласието си и лекарят набира някакъв номер.

- Пешо, здравей! Още ли си търсиш квартира?

ВИЦ

До операционната маса стоят хирурзи и вдигат ръце за молитва:

- Благодарим ти Господи, за това, което има на масата!

ЕПИГРАМИ

Щастие

Пее зимната фъртуна
песни бодри, дръзновени!
Радва им се баба Куна -
с радиаторите спрени!

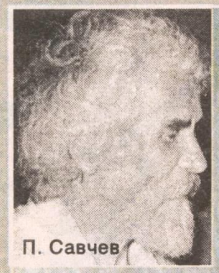
Цвятко МЛАДЕНОВ

Зидария

- Отборът игра с един чист нападател. Дали другите не бяха ходили на баня?...
- Играта се закучи. Футболистите през цялото време се джафкаха със съдията.
- Съдията свири така, че го освиркаха.
- Такъв дъжд заваля, че футболистите играеха на приливи и отливи.
- Футболистът К. получи скрит пас и цяло полувреме го търси.
- Докато футболистите се раздаваха на терена, жените им се... отдаваха.

Веселин ЗИДАРОВ

Музевирски 2000 Кален дар

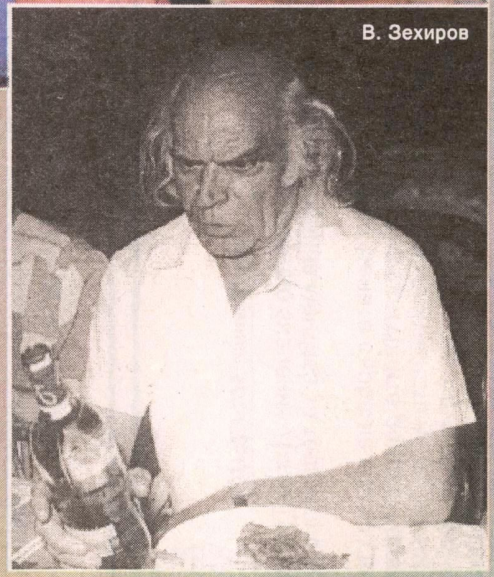

П. Савчев

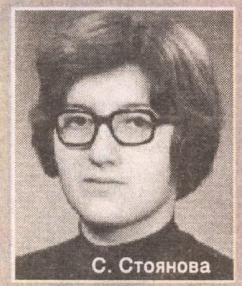
К. Дамянов

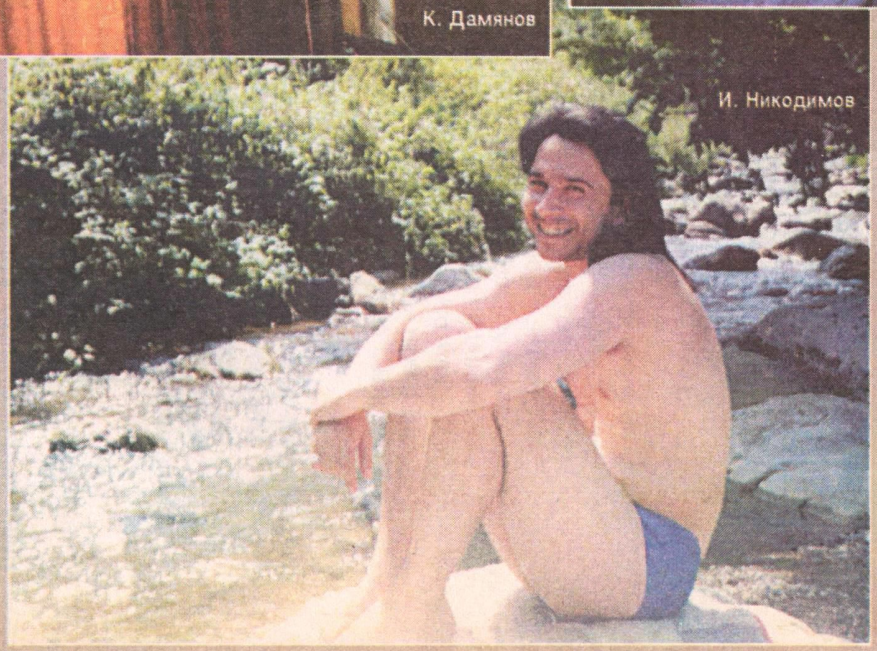
Н. Дойков

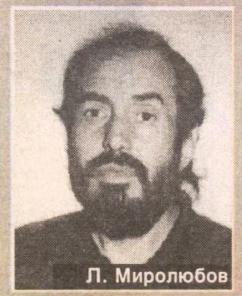
В. Зехиров

С. Стоянова

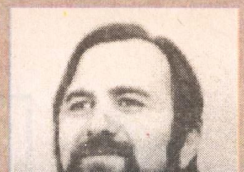

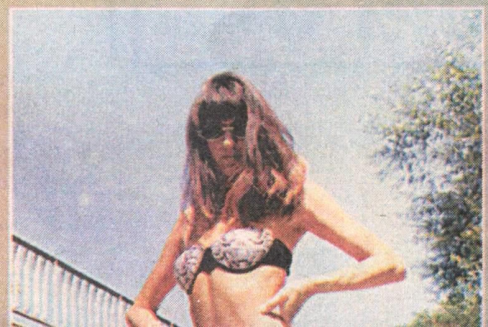
И. Никодимов

Л. Миролюбов

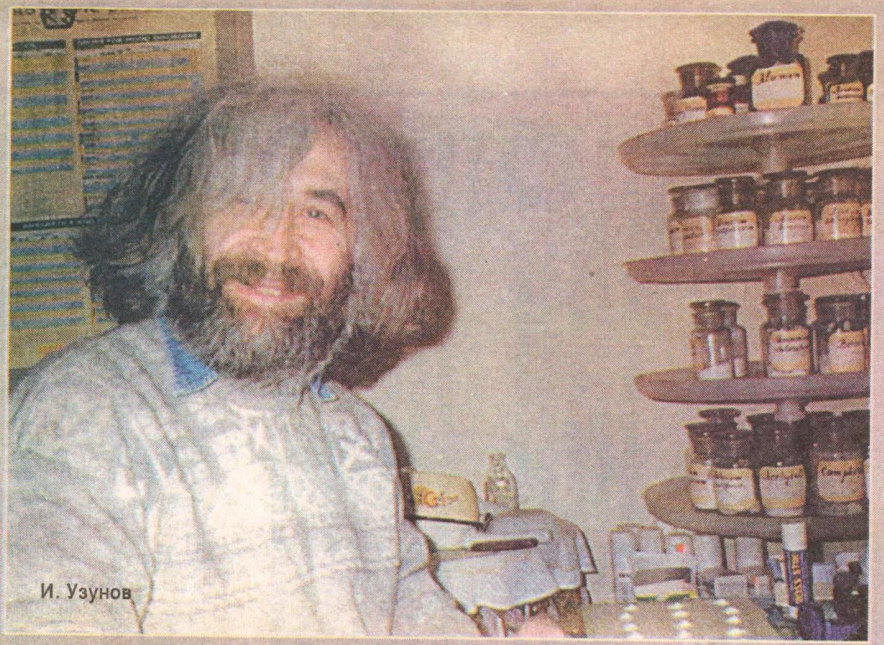

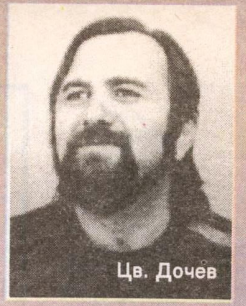

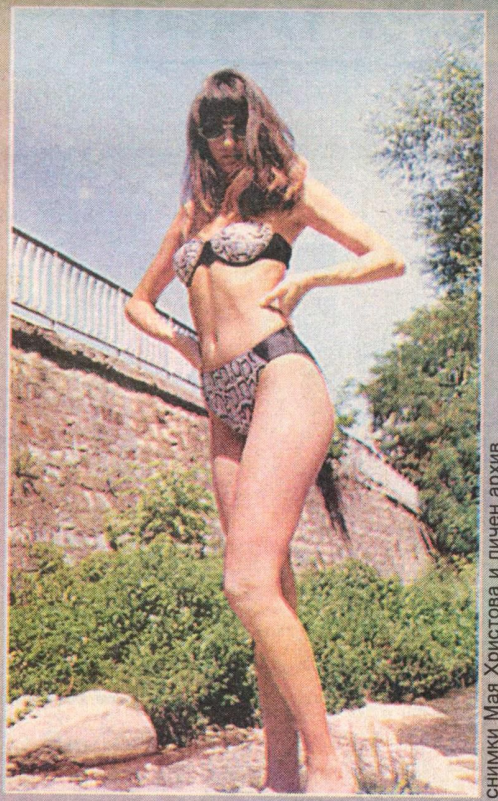

Л. Миролюбов

И. Узунов

Цв. Дочев

Д. Тодоров

снимки Мая Христова и личен архив

Януари

П	31	3	10	17	24
В		4	11	18	25
С		5	12	19	26
Ч		6	13	20	27
П		7	14	21	28
С	1	8	15	22	29
Н	2	9	16	23	30

Февруари

П		7	14	21	28
В	1	8	15	22	29
С	2	9	16	23	
Ч	3	10	17	24	
П	4	11	18	25	
С	5	12	19	26	
Н	6	13	20	27	

Март

П		6	13	20	27
В		7	14	21	28
С	1	8	15	22	29
Ч	2	9	16	23	30
П	3	10	17	24	31
С	4	11	18	25	
Н	5	12	19	26	

Април

П		3	10	17	24
В		4	11	18	25
С		5	12	19	26
Ч		6	13	20	27
П		7	14	21	28
С	1	8	15	22	29
Н	2	9	16	23	30

Май

П	1	8	15	22	29
В	2	9	16	23	30
С	3	10	17	24	31
Ч	4	11	18	25	
П	5	12	19	26	
С	6	13	20	27	
Н	7	14	21	28	

Юни

П		5	12	19	26
В		6	13	20	27
С		7	14	21	28
Ч	1	8	15	22	29
П	2	9	16	23	30
С	3	10	17	24	
Н	4	11	18	25	

Юли

П	31	3	10	17	24
В		4	11	18	25
С		5	12	19	26
Ч		6	13	20	27
П		7	14	21	28
С	1	8	15	22	29
Н	2	9	16	23	30

Август

П		7	14	21	28
В	1	8	15	22	29
С	2	9	16	23	30
Ч	3	10	17	24	31
П	4	11	18	25	
С	5	12	19	26	
Н	6	13	20	27	

Септември

П		4	11	18	25
В		5	12	19	26
С		6	13	20	27
Ч		7	14	21	28
П	1	8	15	22	29
С	2	9	16	23	30
Н	3	10	17	24	

Октомври

П	30	2	9	16	23
В	31	3	10	17	24
С		4	11	18	25
Ч		5	12	19	26
П		6	13	20	27
С		7	14	21	28
Н	1	8	15	22	29

Ноември

П		6	13	20	27
В		7	14	21	28
С	1	8	15	22	29
Ч	2	9	16	23	30
П	3	10	17	24	
С	4	11	18	25	
Н	5	12	19	26	

Декември

П		4	11	18	25
В		5	12	19	26
С		6	13	20	27
Ч		7	14	21	28
П	1	8	15	22	29
С	2	9	16	23	30
Н	3	10	17	24	31

Майстори на баснята

от БАНЧО БАНОВ

В гората се разнесе странна вест:
Орелът - влюбен до полуда - днес,
без да размисля, без да чака,
оженил се.
И за кого?
За Сврака.
"Как тъй?" "Невероятно!"
- зашумяха всички, -
Та нямаше ли по-достойни птички?"
Орелът тури край на глъчката голяма;
"Във любовта закони няма!"
И заживя по здраво живо
в едно гнездо семейството щастливо.
(Нима в цвърчене, ласки, страст
не хвръкват бързо час след час?)
И мина месец, мина втори...
Орелът пак криле разтвори
да хвръкне на възбог -
да хвърли остър взор
над планини, поля, към синия простор, -
но от гнездото мъничката Сврака
опашка врътна и заплака:
"Забрави ме!... Летиш в далечни висоти,
а аз? Сама!... За мен не мислиш ти!"
Усмихна се Орелът: "Как ме люби!
Бои се да не ме загуби!"
И се прибра, на топличко се свря,
и паднаха от него няколко пера...
Друг път откъм полето се чу вик:
"На помощ! Порът сграбчи славея!" - И в миг
изхвръкна пръв Орелът - за другаря свои,
за малкия певец - готов да влезе в бой!

"Недей! - изкряска Свраката. - Къде отлиташ? Пред мен ти някакъв си славей предпочиташ?"
Орелът спря, разсъди: "Тя е права... Не съм ерген... Как тъй ще я оставя?"
И все тъй - не веднъж, не дваж...
Бушува буря в далнините,
тътнеж раздира мрака, вдигат се орлите,
летят - безстрашни - ред след ред,
срещу вихрушки, дъжд, мъгли - напред!
А Свраката пищи: "Къде? Я стой си по-далече! Там нека иде друг! Ти си семеен вече!"
И все се гали тя:
"Високо не лети!
Защо ти е простор? Гнездо си имаш ти!"
И все стои Орелът - влюбен до уши -
(ах, от любов такава как ще се лиши!)
и Свраката си гледа, слуша, изпълнява:
"Обичам я все пак... Какво да правя!"
И тъй нито за миг Орелът не разбра
как падаха от него всеки ден пера...
Докато най-подир в гората пак разчу се вест:
"Орелът де е? Май го няма днес
и вчера... Де е той? Какво ли става?"
"Ами! Навярно е тъдява..."
И гледат всички, питат се тревожно:
"Това ли е Орелът? Невъзможно!
Не! Не! Крилете му къде са? Виж го ти -
той също като Свраката лети!"

Приятели орли! Обичам аз и вярвам в брака,
но мразя всякоя съпруга сврака!

Времето е най-добрият учител.
За нещастие то убива всичките си ученици.

Учението е светлина,
а за светлината трябва да се плаща...

Възклик

от Цвятко МЛАДЕНОВ

След кончината на поета с национално значение Димо Трегера в сърцата на някои негови колеги грейна мечтата за творческо величие...

По този повод местният поет Иво Нената сърба на малки глътки горещото кафе и разговаря в Дома на културните дейци с колегата си Горан Врежала. И двамата плуват в плитчината на любителството, далеч от талвега на буйния поетичен поток. Един път в годината им лъсва някоя епиграма в местен вестник. Кичат самочувствията си с по една тривиална стихосбирка в джобен формат със собствено финансиране. ентусиазиран от сладостта на последната глътка кафе, Нената възкликва от висотата на своя дилетантизъм:

- Отиде си един талант, пък и на мене нещо... здравословното ми състояние се влоши напоследък!

Снимка от една изложба на Кирил Буюклийски

Ивайло НИКОДИМОВ

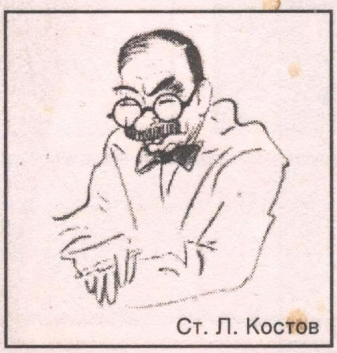
Благодарение любезното съдействие на художника Димитър Шонев, вестник "Музевир" публикува за първи път снимка от изложба през 40-те години във Враца на карикатуриста Кирил Буюклийски. От снимката се вижда, че тя се е състояла от 30 шаржови портрета, подредени в четири реда. Могат да се различат и шаржовете на хумориста Червен Лиляк (№ 4 на 1 ред), на Иван Симеонов, с прякор Рунтавия кмет (№3 на втория ред отляво на дясно), на арх. Дограмаджиев (№ 7 на втори ред отляво на дясно), на диригента Борис Станков (№ 3 на трети ред отляво надясно) и др.

Кирил Буюклийски е роден във Враца, на 5 май 1903 г. Първата си изложба от карикатури подрежда още като ученик в една класна стая във Врачанската мъжка гимназия. Като студент в Художествената академия сътрудничи с карикатури на в. "Червен смях", а по-късно и на в. "Хоро", "Хоровод", "Палячо" и др. Участва в първите изложби на карикатуристите в България, заедно с Ал. Божинов, Р. Алексиев, Ил. Бешков и др.

След като завършва академията, К. Буюклийски се отдава на шаржа и рисува хумористични портрети на редица български интелигенти - Ст. Л. Костов, Хр. Марфова, А. Николов, Бр. Нушич и много други.

Кирил Буюклийски гостува в различни градове на страната, където шаржира местния хайлайф, подрежда рисунките в изложба и ги продава. Такава е и изложбата на Буюклийски във Враца. Нашият съгражданин Н. Гуторанов си спомня днес, че Буюклийски прави шаржове и на известния врачански зевзек Борис Пуката, монтьор по професия,който се правел, че знае много езици (турски, еврейски, цигански и т.н.). Карикатуристът Буюклийски нарисувал Пуката прегърбен, метнал торба на рамо, от която висели десетина дълги волски езици, на всеки от които пишело: "гръцки", немски, френски...".

От края на 40-те години Кирил Буюклийски се отдава на живописта. Почива на 9 октомври 1968 г. в София.

Ст. Л. Костов

Червен Лиляк

Културен афиш

През месец ноември почитателите на театъра във Враца имаха възможността да видят комедията "Мъжемразка" от Ст. Л. Костов (ей го на шаржа отгоре). В нея участваше популярния български актьор Никола Анастасов, който драсна няколко реда специално за читателите на нашия вестник.

17.XI.99

Поздравления
на в-к „Музевир"
За да живеете подълго
по-често усмихвайте се смях!
Защото само
по-лесно живее
Вашият Н. Анастасов

Веселин ЗИДАРОВ

- Мили, ти ли изми чиниите?
- Да, скъпа.
- Виждам, че си изпрал и дори си сготвил. Какво ми остава, освен да ти пиша три шестици. Да видим пък довечера как ще се представиш.
- Хм! Въобще не мисля да си развалям оценките!

Млада дама влиза в магазин и пита търговеца:
- Имате ли пилета2
- Не, но ако искате, да ви тегля една патка.
- А карантия имате ли? - пита пак тя.
- Да.
- Тогава, моля ми, теглете ми един език.

Две жени си говорят:
- Вчера влизам в тоалетната на ресторанта и виждам на земята сто марки. Наведох се да ги взема и...
- И какво?
- Усетих, че ги заработвам.

Дядо Мраз

(Иванчо телефонира татю си)

Идвай, тате, идвай бързо,
щото мама пак ме върза
и се гушка във момента,
с дядо Мраз в апартамента.

Каза ми да чакам вън,
но аз вече не съм пън
и разбира ми главата,
че ме вадят от играта.

Ето, честна дума мъжка,
чувам, силно мама пъшка,
пъшка, спалнята ехти,
а пък дядо Мраз грухти.

Идвай, тате, идвай бързо,
работата се завърза,
може да настъпи драма,
току виж зачене мама.

Що за дядо Мраз, бе тате,
струва ми се, че Стамат е,
гдето щом не си тъдява -
влиза и се заседява.

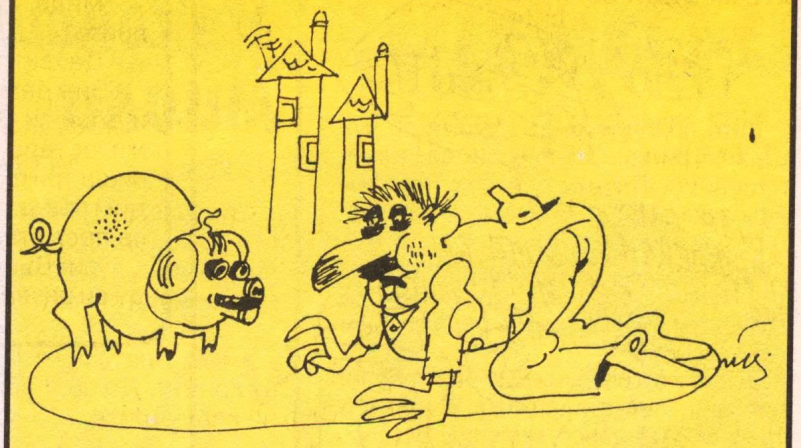
Кръстю ДАМЯНОВ

Плажна поща

Петър МАРЕВ (Хасково)

Един такъв нерадостен, невесел
за седмица без свалка ни една,
вървях по плажа тъжно нос увесил
и зърнах съвършената жена.
На пясъка изтегната лежеше,
разголила божествени гърди.
И книжка с мои стихове четеше,
а аз мълвях: чети, чети, чети!
И сред тълпата многолюдна, шумна,
сред тази тълпа, безпросветна гмеж,
блестеше ти красива, но и умна,
щом седнала бе мене да четеш.
Но питам се, защо ли не разгърна
една-едничка страница поне?
Навярно тръпнеш как ще те прегърна,
щом срещнеш ме и бъдем насаме.
Изправи се и бавно към морето
пое, събуждайки у мен мъжа.
Дойде най-после моят миг и ето,
че книжката в ръцете си държа.
Разтворих я с една въздишка тежка
и с премаляло от копнеж сърце.
Оттам изпадна някаква бележка
във разтреперените ми ръце.
Разбрах какво си чела, дивна дево,
разсипа се на пръски моят блян.
Там пишеше: "Очаквам те във девет,
във стая №105. Иван."

Иван КОШНИЧАРСКИ

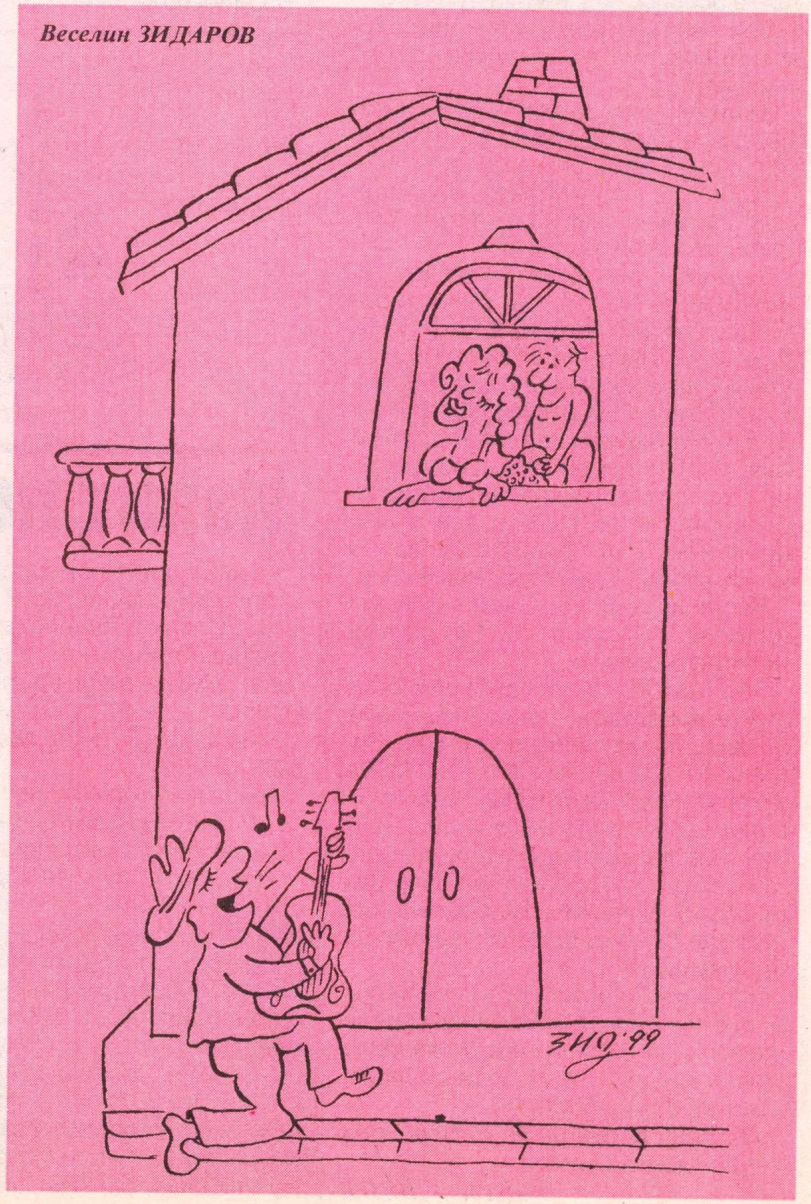

- Къде е улица "Кукуряк"?

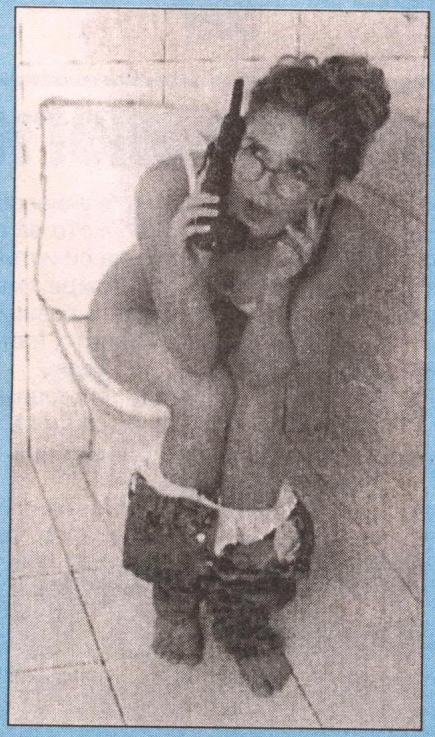
Виц от кулоарите на парламента

- Коя е любимата секс поза на финансовия ни министър?
- Поза "89".
- Каква е пък тая?
- Това е поза "69" плюс ДДС.

Веселин ЗИДАРОВ

Когато "БЕЛАНА" не е до вас...

- Ало, "Музевир"?
Донесете ми бързо последния брой!

ЧЕРВЕЯТ

Като приближих до къщата си чух странни ритми. Отворих. Вътре бе пренаселено. Потни, пъпести циганки хвърляха гюбеци. Мустакати гарчовци с размътени погледи поркаха от шише. Циганетата се търкаляха навсякъде. Печката бумтеше. Насецкани отпадъци от мебели чакаха реда си. Книгите ми - също.

Вместо отговор към мен се приближи най-пъпестата циганка. И ми каза тръскайки даденостите си:

- Ша ти играм кючек бе, чичо, ша ти фъргам гюбек бе чичо. Чичо!

- Чичо, чичо - о! - пригласяха и като на тупан палката голоскоките циганета.

Кипнах:

- Сега ще ти дам един чичо, като взема една вършиня! Обирайте си крушите!

- Айх, батее! Таа дека са тия круши? Ша ги оберем, бей. Немаш грижи.

Причерня ми и взех недочегарена тояга. Добре, ама тия извадиха ножове и манари.

Къде ли не се жалвах - нищо. Опитах да се заселя отново в имота си. Със сила! Тогава ме осъдиха от Асоциацията за малцинствата, за системен тормоз над мирни техни членове. Изгониха ме от градчето.

Заживях в паянтовата си виличка. Е, викам си, да погледнем философски на нещата: чист въздух, спокойствие, коренчета, тревички, птички. Но веднъж, когато се връщах с чувал вършинки и шишарки, ме посрещнаха озъбени кучета. Бяха се настанили в колибата ми. Опитах да изгоня бесовицата. Щяха да ме разкъсат, но им се сторих доста постен. И ме оставиха. Ама ме погнаха от фондацията за защита на помиярите. Едва отървах кокалци.

Настаних се в една дупка. Погнаха ме язовци ли, суеци ли? И от организацията на суеците.

Заскитах. Носех се като призрак из горите, докато се сетих, че имам ключ. От необитаема панелна квартира. Заселих се, ала веднага влязох в конфликт с множество огромни, черни хлебарки. Заразмазвах ги. Ожесточено. И скоро ме зарешетиха от Сдружението на хлебарките. Докато стоях затворен ме загложди червей. На съмнението: дали ще бъде създадено, най-после, Сдружение на...

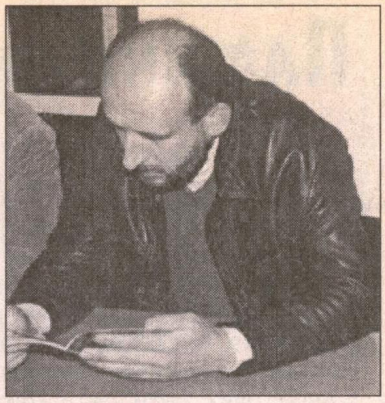
В този миг дядовият будилник иззвъня. И всичко изчезна. С изключение на Червеят. На съмнението. Даже беше станал по-тлъст. И се беше заселил, нахалът, в същността ми.

Хм. Я по-добре да не го гоня, а да отида с него за риба.

Цветан ДОЧЕВ

Накокошинени мисли

от Орлин КАРАИВАНОВ

Спазваше стриктно инструкциите за безопасност - за всеки полет на мисълта искаше разрешение за излитане.

У нас платформите са повече от конете. Да не говорим за броя на каруцарите...

Беше неподкупен - никой не даваше пет пари за него.

За тесните места трябват широко скроени хора.

Буквалното тълкуване на израза: "Да си тежиш на мястото" е причина за наднорменото тегло на много политици.

Трябва ли да ни вземат скалповете, за да ни продават перуки?

Ако любовта на мъжа минава през стомаха, то язваджиите нещастно влюбени ли са?

Лазеше му по нервите - отказваше да лази.

Ивайло НИКОДИМОВ

Изпит по микробиология

Като студент ми предстоеше изпит по микробиология. В деня на изпита се явих добре подготвен, подходящо облечен, но... с доста дълга коса. Щом ме видя, професорът възкликна:

- Хей, вие да не сте филмова звезда?

Аз спокойно отговорих:

- Филмовата звезда очаква да бъде изпитана по микробиология.

- Не, в този външен вид това е невъзможно, колега. Незабавно си коригирайте прическата.

Напуснах университета и започнах да кръстосвам столицата в търсене на работеща бръснарница, тъй като денят беше събота. След дълго лутане открих една и бързо влязох вътре.

- Как да те подстрижа, момче? - вежливо ме попита бръснарят.

- Като за изпит по микробиология - му отвърнах ядосан.

След това обратно в университета, където след одобрението на професора ме допуснаха да си изтегля изпитен билет. Когато дойде моят ред, професорът ме върти и разхожда из цялата материя, докато най-сетне капнал пророни:

- Колега, съвестта не ми позволява да ви пиша по-малко от шест.

Изчаках да ми нанесе оценката в книжката и казах:

- Вие писахте шестица на прическата ми, а не на знанията ми, другарю професор.

- Откъде сте колега? - запита той.

- От Враца!

- Хм! От бунтарския край значи... (Няколко дни преди изпита покойният днес Тодор Живков беше навирил крака в центъра на Враца след не много приятен за него инцидент).

Преживял всичко това:
Иван УЗУНОВ

Мониторингът* - трън в петата

От 1 стр.

Кръстю ДАМЯНОВ

Реакцията е чисто българска и разбираема от балканска гледна точка. Та кому е приятно да надникнеш в паницата му, особено когато я е напълнил с мръвки и то при положение, че за канчето на ближния му е останала само постната чорбица? Даже и да го успокояваш, че в близкото бъдеще...

Посоченият пример, разбира се, е съвсем елементарен и натуралистичен, но е точен! Иначе, перефразиран в по-други измерения, това означава обективен евроконтрол (Ужас!) върху едно дефектно законодателство, което по-скоро стимулира вместо да наказва престъпленията (за убийство - условна присъда на полицаите!) Контрол върху една бездействаща, или действаща в обратната посока съдебна система и следствие. Контрол върху драстичното посегателство на човешките права на журналисти и медийни работници, дръзнали да защитават някаква невластоугодна кауза. Контрол върху дейността на управленци, декларирали, че по пътя за Европа ще вървим заедно, а в действителност избягали на светлинни години напред пред останалите. Контрол върху всички и за всичко в тази сбъркана държава. Иначе, това национално овчедушие, което не провокира амбицията за създаване на гражданско общество - контрольор за злоупотребата с власт, ще продължава да ни държи в слугинското помещение на Европа, въпреки сладкогласните ни фанфари. Премахването на мониторинга е един прекрасен подарък за корумпирани властници, при това състояние на нещата в страната. Дано не им се отвори парашута, както казва другаря Жорж Ганчев.

*Мониторинг - контрол върху спазването на европейските норми на поведение и морал в управлението на страната.

ВИЦ

Една врана намерила парче сирене. Дотичала лисицата и взела да се чуди как да й отмъкне сиренцето. Застанала под дървото и сладко заприказвала:

- Ей, врано, искаш ли да направим избори?

Враната мълчи. Лисицата пак попитала:

- Врано, искаш ли да направим избори?

Враната не издала нито звук.

- Слушай врано. Има демокрация. За последен път те питам искаш ли избори?

- Искам! - викнала с пълен глас враната и сиренцето паднало в устата на лисицата. Враната се почесала замислено по главата и философски заключила:

- Такъв е животът. Ако бях казала "Не, не искам", пак щях да остана без сиренце.

- Мислиш ли, че изглеждам добре без сутиен? - пита мъжа си съпруга, която вече не е в първа младост.

- Да скъпа - отговаря той, вдигайки поглед от вестника. - Дори бръчките на лицето ти са се изгладили.

Мъж казва на жена си:

- Какво те кара да мислиш, че не обичам твоите роднини? Ето например, аз обичам твоята свекърва повече от собствената си тъща.

Комикс

от Ивайло НИКОДИМОВ

Трудовите злополуки на Киро

от Николай ДОЙНОВ

Киро беше обикновен строителен работник - арматурист. Но и голям шмекер. Стихията му бяха трудовите злополуки. Няма, няма и току изчезне от обекта - прекълцал си пръста на лявата ръка, та медицински, та актове за злополука, отпуск по болест. Друг път пък стъпил на дъска с пирон, та си набол петата на десния крак и хайде пак медицински, акт за злополука, отпуск по болест. За по-голяма убедителност си купи и се подпираше на бастон. Според мен брилянтното му изпълнение бяха два случая.

Случай първи.

Идва Киро на обекта, пристъпя леко и се държи с ръка отпред и отдолу.

- Какво бе Кире, какво си пострадал? Да не те е ритнала някоя невеста по слабите части? - поднасят го колегите му.

- Лошава работа, братлета! Изсипал съм се. Май че херния ще излезе. Може и до операция да се стигне.

- Може - съчувстват му приятелите - Като цял ден влачи тоя железор!

А то каква била работата: Трябвало рано да става Киро да си подготви работата на обекта, че щели да наливат бетонната плоча на втория етаж. Курдисал часовника още от вечерта. Щом звъннал, рипнал Киро и както си бил по слипове, седнал на кревата на ръба на пружината и се навел да си вземе чехлите изпод леглото. Като да се надигне да стане, пружината го прищипала отдолу и Киро видял всичките съзвездия. Каква ти херния - жива кастрация!

Случай втори.

Киро пак го няма на работа. Пристига чак около обяд, но си държи панталоните отзад и пристъпя като рязан турчин.

- Сега пък да не е цирей на задника ти, бе Кире?

- Не е, бе, братя! Едно криво желязо ме дерна. Не мога да седна като хората - на една кълка седя.

Какво ти криво желязо? Мургавелката да ти каже - ако смее. На обекта работела и една засукана невеста - циганка. Обикалял я Киро оттук оттам, но невестата не поддава.

- Мирвай бе, Киро, че ако разбере циганина, главата ша ми откъсне като на пиле, а тебе на кайма ша накълца с манарчето.

Шубето си е шубе, ама и меракът на Киро бил голям, та се не отказал. Решил да я надхитри.

- Дафинке, да додеш утре рано сутринта, да почистиш и подредиш фургона, преди да са дошли работниците и техника, че я го виж - на кочина е заприличал. Разбрах, че началникът ще идва на обекта.

Повярвала му Дафинка, дошла рано сутринта и се разшетала. Киро пък нацепил дърва и наклал яко кюмбето. Тъй както било почистено, подредено и затоплено, нашият пак подхванал кандърмата. Подърпала се, подърпала мургавелката, па кандисала:

- От мен да мине, Кире, па каквото ще да става!

Разпищовили се ранобудниците, разпъргавили се, а то нали е фургон, на гуми, нестабилна работа, и в сюблимния момент кюнецът на кюмбето, що бил над тях, се откачил и се лепнал нагорещен на голия задник на Киро.

Егати кривото желязо!

ШАНС експрес
Твоят ежедневник!

ЕАД „Вратцата“ Фуражен завод - Враца
Директор: 092/4-84-72
Централа: 092/6-03-89
- Така е, защото ме хранят със смеските на Фуражен завод - Враца.
- Леле, мале, колко си надебеляла!

Жената се труди десет години, за да промени навиците на мъжа, а след това съжалява, че той не е същия човек, за когото тя е решила да се омъжи.

Вестник "МУЗЕВИР НЮЗ" е издание на
СМЕХОТВОРНА АКАДЕМИЯ "МЮЗЕВИР" ВРАЦА
Банкова сметка 1000687310
Банка "ДСК" - клон Враца

Адрес на редакцията: 3000 гр. Враца, ПК 427,
Тел. 4-75-31(092)
Адрес в Интернет: WWW VRATZA.COM/MUZEVIR

Редакционна колегия: Кръстю Дамянов (гл.музевир), Ивайло Никодимов (оформление); Л. Миролюбов, В. Зехиров, Н. Дойнов, Д. Шонев, И. Узунов, Ц. Младенов, П. Савчев
Предпечат: "Гебра"ООД - инж. Димитър Тодоров
Печат: Със съдействието на "Полипринт" ЕАД - Враца
ISSN 1311-2465

Вестникът не печели и не изплаща хонорари (черпим по едно кафе - без захарче)

Материали не се връщат и не се рецензират.